

Czwartek - późne godziny wieczorne
„Smutna jest moja dusza aż do śmierci...” (Mk 14,34)

Panie, który czułeś smutek i lęk przed męką i śmiercią, przyjmij wszystkie nasze lęki i smutki, i pociesz tych, którzy samotnie zmagają się ze swoimi cierpieniami. Okaż nam, Panie, swoje miłosierdzie.

Kanon: „*Misericordias Domini in aeternum cantabo*”

„Odszedłszy nieco dalej, upadł na ziemię... I modlił się: «Abba, Ojczy, dla Ciebie wszystko jest możliwe, zabierz ten kielich ode Mnie»...” (Mk 14,35-36)

- Panie Jezu, który przyjąłeś kielich goryczy, który przygotował dla Ciebie Ojciec, aby wykupić nas z niewoli grzechu, umocnij naszą wiarę kiedy wydaje nam się, że Pan Bóg nie dostrzega naszego cierpienia i nie słyszy naszych modlitw.

Kanon: *Magnificat, magnificat, magnificat, anima mea, Dominum Magnificat, magnificat, magnificat, anima mea.*

„Lecz nie to, co ja chcę, ale co Ty...” (Mk 14,36)

- Panie Jezu, który posłusznie spełniłeś wolę Ojca, naucz i nas z pokorą godzić się z Bożą wolą Ojca i z ufnością przyjmować wszystko, co dla nas przygotował.

Wielbić Pana chcę, On źródłem życia jest.

Modlitwa: Panie Jezu, dziękujemy Ci za Twoją wielką miłość do nas, która przez Ogrójcę doprowadziła Cię do śmierci na krzyżu. Ta śmierć przyniosła nam życie. Bo bez Twojej śmierci na krzyżu nie byłoby zwycięstwa w zmartwychwstaniu.

Wydarzenia naszego Odkupienia

Czwartek - późne godziny wieczorne:
Jezus udaje się z Wieczernika do ogrodu

Getsemani - **Piątek** - głęboka noc (około 2.00) - pojmanie Jezusa przez straż świątynną i żołnierzy rzymskich. (J 18,12—14)

Około godz. 3.00: ... w pałacu Annasza rozpoczyna się pierwszy proces Jezusa. Wysokiej Radzie przewodniczy arcykapłan Kajfasz (Łk 22,54—57).

Poranek (około 5.00): rozpoczyna się drugi proces Jezusa (Mt 27,1—10).

Około godz. 6.00 (wg żyd. Sposobu liczenia czasu - 1 godz. dnia): Jezus zostaje przyprowadzony do Piłata, do twierdzy Antonia, aby zgodnie z prawem namiestnik Rzymu zatwierdził wyrok śmierci wydany przez Sanhedryn (Mt 27,11—30)

Godziny poranne:

Piłat dowiadyuje się, że Jezus pochodzi z Galilei. Odsyła Go więc do Heroda Antypasa, zarządcy Galilei... (Łk 23,6-7).

Godziny przedpołudniowe: Herod odsyła Jezusa ponownie do Piłata. ... nie znajduje w Nim niczego, za co musiałby skazać Go na śmierć (Łk 23,13—15). Próbuje uwolnić Jezusa. Podburzony lud wybiera Barabasa... Piłat skazuje Jezusa na ubiczowanie

Około godz. 11.00 (wg żyd. sp. liczenia czasu - ok. godz. 5): Piłat w twierdzy Antonia skazuje Jezusa na ukrzyżowanie... (Mt 27,24—25).

Przed południem: Jezus wyrusza na miejsce stracenia... **Godzina 12.00** (wg żyd. sposobu liczenia czasu - 6.00): Jezus zostaje przybity do krzyża; -

Godzina 15.00 - śmierć Jezusa na krzyżu

Godziny wieczorne, przed zachodem słońca: Józef z Arymatei składa ciało Jezusa do grobu.

Sobota: Piłat, na żądanie faryzeuszów, zgadza się na ustawienie straży przy grobie Jezusa.

Niedziela, wczesnie rano: Maria Magdalena, Maria, żona Jakuba, i Salome zastają kamień odwalony i pusty grób [http://www.opoka.org.pl]

Kapelan Instytutu Matki i Dziecka

Ks. Proboszcz Arkadiusz Wójtowicz

Parafia Św. Stanisława B.M.

01-244 Warszawa; ul. Bema 73/75

[do użytku wewnętrznego Instytutu]

ADORACJA

PRZY BOŻYM GROBIE

Wielki Czwartek - Wielki Piątek - Wielka Sobota
Adoracja Najświętszego Sakramentu

Wielki Piątek

Siedem słów Jezusa na krzyżu

1. Ojcze, przebac im, bo nie

wiedzą, co czynią – „Gdy przyszedli na miejsce, zwane «Czaszką», ukrzyżowali tam Jego i złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej Jego stronie.

Lecz Jezus mówił: «Ojcze, przebac im,

bo nie wiedzą, co czynią». Potem rozdzielili między siebie Jego szaty, rzucając losy” [Łk 23,33-34]

- Panie Jezu, który na krzyżu dałeś nam przykład, jak mamy przebaczać, przepraszamy za to, że nie potrafimy zapomnieć krzywd nam wyrządzonych i nosimy w sercu żal do tych, którzy nas skrzywdzili. - Udziel nam siły do przebaczenia tym, którzy względem nas zawinili.

2. Dziś ze mną będziesz w raju – „Jeden ze złoczyńców, których [tam] powieszono, urągał Mu: «Czy Ty nie jesteś Mesjaszem? Wybaw więc siebie i nas». Lecz drugi, karcąc go, rzekł: «Ty nawet Boga się nie boisz, chociaż tę samą karę ponosisz? My przecież - sprawiedliwie, odbieramy bowiem słuszną karę za nasze uczynki, ale On nic złego nie uczynił». I dodał: «Jezu, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa». Jezus mu odpowiedział: «Zaprawdę, powiadam ci: Dziś ze Mną będziesz w raju” [Łk 23,39-43]- Panie Jezu, który przyjmując śmierć, podzieliłeś los wszystkich ludzi, Dziękujemy Ci za dar życia wiecznego, który otrzymaliśmy dzięki temu, że umarłeś za nas na krzyżu. - Wierzmy, że z Tobą będziemy żyć wiecznie. Bądź przy nas w godzinie naszej śmierci.

3. Oto Matka twoja – „A obok krzyża Jezusowego stały: Matka Jego i siostra Matki Jego, Maria, żona Kleofasa, i Maria Magdalena. Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego obok Niej ucznia, którego miłował, rzekł do Matki: «Niewiasto, oto syn Twój».

Następnie rzekł do ucznia: «Oto Matka twoja». I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie. [J 19,25-27a] - Panie Jezu, dziękujemy, że dałeś nam Maryję jako naszą Matkę, która nieustannie wstawia się za nami u Ciebie. - Spraw, abyśmy naśladowując Twoją Matkę, tak jak Ona zawsze pozostawali Ci wierni i z ufnością przyjmowali wolę Twoją.

4. Boże mój, czemuś Mnie opuścił? – „Od godziny szóstej mrok ogarnął całą ziemię, aż do godziny dziewiątej: Około godziny dziewiątej Jezus zawołał donośnym głosem: «Eli, Eli, lema sabachthani?», to znaczy Boże mój, Boże mój, czemuś Mnie opuścił? [Mt 27,45-46] - Panie Jezu, który zstąpiłeś w otchłań osamotnienia i opuszczenia, napełnij nadzieją ludzi samotnie przeżywających chorobę, starość czy trudności życiowe. - Kiedy wydaje się nam, że Bóg nas opuścił, spraw byśmy nie przestawali Mu ufać.

5. Pragnę – „Potem Jezus świadom, że już wszystko się dokonało, aby się wypełniło Pismo, rzekł: «Pragnę». Stało tam naczynie pełne octu. Nałożono więc na hizop gąbkę pełną octu i do ust Mu podano” [J 19,28-29] - Panie Jezu, który zaspokajasz najgłębsze pragnienia naszych serc, spraw, abyśmy zawsze Tobie ufali i pragnęli tylko tego, czego Ty chcesz dla nas, Panie.

6. Wykonało się – „A gdy Jezus skosztował octu, rzekł: «Wykonało się!» I skłoniwszy głowę oddał ducha”. [J 19,30] - Panie Jezu, który umierając otworzyłeś nam, Panie, drogę z ciemności do światła, pomóż nam być dziećmi światłości.

7. Ojcze, w Twoje ręce powierzam Ducha Mojego – „Było już około godziny szóstej i mrok ogarnął całą ziemię aż do godziny dziewiątej. Słońce się zaćmiło i zasłona przybytku rozdarła się przez środek. Wtedy Jezus zawołał donośnym głosem: Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mego. Po tych słowach wyzionął ducha”. [Łk 23, 44-46] - Panie Jezu, który umarłeś na krzyżu za nasze grzechy, dziękujemy Ci za zbawienie. - Ty powierzyłeś się całkowicie Ojcu w życiu i śmierci. Pomóż nam stać się podobnymi do Ciebie i każdą naszą sprawę ofiarowywać Bogu. Niech w naszym życiu dokuje się wola Ojca, który jest w niebie.

Proroctwo z Księgi Izajasza ST

On się obarczył naszym cierpieniem, On dźwigał nasze boleści, a myśmy Go za skazańca uznali, chłostanego przez Boga i zdeptanego. Lecz On był przebitý za nasze grzechy, zdruzgotany za nasze winy. Spadła Nań chłosta zbawienna dla nas, a w Jego ranach jest nasze zdrowie [Iz 53, 4-5]

Wielka Sobota - Panie Jezu, Chryste, nasz Zbawicielu, Tyś przez śmierć na krzyżu dla naszego zbawienia przeszedł z tego świata do chwały Ojca w niebie. Odszedłeś, aby być bliżej nas, jako pokarm w Najświętszym Sakramencie. Dziękujemy Ci za Twoją wielką miłość do nas, za mękę i śmierć dla naszego zbawienia i za Twoje zmartwychwstanie, które jest źródłem naszego zmartwychwstania. Wiemy, że ten grób wkrótce będzie pusty. Jak niewiasty, które biegły do Twego grobu z wonnościami, przynosimy Ci nasz skromny dar - wielkopostny trud pokuty i nawrócenia, nasz żal za grzechy i postanowienie poprawy, naszą wdzięczność i miłość.

- Co się stało? Wielka cisza spowiła ziemię; wielka na niej cisza i pustka. Cisza wielka, bo Król zasnął. Ziemia się przelękła i zamilkła, bo Bóg zasnął w ludzkim ciele, a wzbudził tych, którzy spali od wieków. Bóg umarł w ciele, a poruszył Otchłań. (...) Dla Ciebie Ja, twój Bóg, stałem się twoim synem. Dla Ciebie Ja, Pan, przybrałem postać sługi. Dla Ciebie Ja, który jestem ponad niebiosami, przyszedłem na ziemię i zstąpiłem w jej głębiny. Dla Ciebie, człowieka, stałem się jako człowiek bezsilny, lecz wolny pośród umarłych. Dla Ciebie, który porzuciłeś ogród rajski, Ja w ogrodzie oliwnym zostałem wydany Żydom i ukrzyżowany w ogrodzie.

Przypatrz się mojej twarzy dla Ciebie oplutej, bym mógł ci przywrócić ducha, którego kiedyś tchnąłem w Ciebie. Zobacz na moim obliczu ślady uderzeń, które zniosłem, aby na twoim zeszpeconym obliczu przywrócić mój obraz.

Spójrz na moje plecy przeorane razami, które wycierpiałem, aby z twoich ramion zdjąć ciężar grzechów przytłaczających Ciebie. Obejrzyj moje ręce tak mocno przybite do drzewa dla Ciebie, który niegdyś przewrotnie wyciągnąłeś swą rękę do drzewa.

- Panie Jezu Chryste, który podnosisz nas z grobu naszych grzechów i napełniasz duchową mocą - Kochamy Ciebie Panie.

